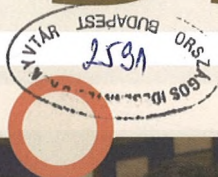

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

Болгар

2013 04

Вестник на
българите в Унгария

A magyarországi
bolgárok kétnyelvű
havilapja
www.bolgarok.hu

„Успехите ни се дължат на вас и вашите предци!” - посещение на президента Р. Плевнелиев

Българска седмица в детската градина

Мартеници в Сигетсентмиклош и Зугло

Велико Търново и Зугло се побратимяват

Силвия Кертес - многостранен талант

Личните биографии - разказани от Венета Янкова

„Успехите ни се дължат на вас и вашите предци!“

Всички български средства за масова информация отразиха посещението на президента Плевнелиев в Будапеща, както и срещата му с българската общност. Те информираха българската общественост за събитието със заглавия като: „Успехите на българите в Унгария са пример за сънародниците ни зад граница“ (24 часа), „Посолствата ще се оценяват и според работата си с БГ общности“ (vesti.bg). „Успехите на българската общност в Унгария трябва да бъдат пример за всички наши сънародници зад граница. Днес България и Унгария са не само стратегически партньори, а и приятели, и това до голяма степен се дължи на постигнатото

от вас и от вашите предци“, каза президентът Росен Плевнелиев на срещата, която се проведе в седалището на Българското републиканско самоуправление. „Стремим се да запазим жива връзката с родината и сме доволни, че България не ни забравя“, обяви председателят на БРС д-р Данчо Мусев.

По време на посещението си в Унгария българският президент се срещна с унгарския си колега Янош Адер, с председателя на унгарския парламент Ласло Кьовер и със заместник министър-председателя Тибор Наврачич. В присъствието на двамата президентите бяха подписани двустранните споразумения за сътрудничество в областта на образованието и културата.

Росен Плевнелиев се срещна с представители на българите в Ун-

гария в седалището на Българското самоуправление на ул. Байза в унгарската столица. На срещата присъстваха представители на български организации и институции. Най-напред той разгледа изложбата, посветена на историята на българската общност в Унгария. Още с първите си думи президентът ни изненада, като показа не само добра информираност за миналото и настоящето на българската общност, а съобщи пред всички съгласуваното с министър-

„Sikereinket Önöknek és az Önök felmenőinek köszönhetjük!“

Аз összes bolgár média tudósított Roszen Plevneliev köztársasági elnök budapesti látogatásáról és találkozójáról a bolgár közösséggel.

Plevneliev elnök a találkozón kijelentette: „A magyarországi bolgár közösség sikerei példaként szolgálhatnak a határon túli bolgárok számára. Bulgária és Magyarország ma nemcsak stratégiai partnerek, de barátok is, és ez nagy mértékben annak köszönhető, amit Önök és a felmenőik elértek.“ Dr. Muszév Dancso, a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke pedig azt mondta: „Igyekszünk megőrizni az élő kapcsolatot az óhazával, és örülünk, hogy Bulgária nem felejtett el minket.“

A bolgár köztársasági elnök látogatása során találkozott magyar kollégájával, Áder Jánossal, Kövér Lászlóval, a magyar Országgyűlés elnökével, valamint Navracsis Tibor miniszterelnök-helyetessel is. A két

köztársasági elnök jelenlétében került sor az oktatási és a kulturális kétoldalú egyezmény aláírására.

A magyarországi bolgár közösség tagjaival Roszen Plevneliev a Bolgár Országos Önkormányzat Bajza utcai székházában találkozott, ahol először megtekintette a közösség

ра на транспорта обещание – догодина по случай 100-годишнината на Дружеството на българите в Унгария, да бъде издадена юбилейна пощенска марка, с която да се ознаменува събитието.

Росен Плевнелиев запозна присъстващите с най-важните въпроси, обсъждани на двустранните срещи с унгарските ръководители и сподели приятното чувство, което е изпитал, когато навсякъде – и при президента на Унгария, и в унгарския парламент е чул изключително положителна оценка за българската общност в Унгария.

Българите в Унгария поставиха въпроси свързани със стратегическата политика на България по отношение на българското училище в Будапеща, което съществува без прекъсване от 1918 г. насам, макар и в различна форма. Благодарение на него тук български език се говори и от хора, които живеят вече трето-четвърто поколение извън България. В разговора взеха участие и бизнесмени, които са направили капиталовложения в България и трайно са се обвързали и чрез бизнес с прародината, благодарение и на доброто владение на езика. Ето защо, според Плевнелиев, въпросът за българските училища в чужбина може да има

и съвсем ясно стопански измерения. Той обвърза тясно ролята на училището и укрепващите икономически отношения между двете страни. Президентът Плевнелиев заяви, че е застъпник на една модерна дипломация, която работи с отворени врати, и където е добре дошъл всеки, който се интересува от България. Тези врати трябва да бъдат широко отворени и за българите зад граница. Той изрази задоволството си, че посланикът в Будапеща провежда именно такава политика.

Беше поставен и въпросът за улеснена процедура за получаване на българско гражданство за хора с доказан български произход. Господин Плевнелиев заяви, че не е логично тези хора да чакат години наред за получаване на гражданство.

След срещата отидохме в Дома на традициите в Будапеща, където в присъствието на президентите на двете страни се състоя концерт на Държавния фолклорен ансамбъл „Филип Кутев“. Концертът бе организиран от посланик Бенишева и представи българския фолклор в най-изящното му изпълнение. В концертната програма бе включено и изпълнение на танцов състав „Янтра“ от Унгария, който се пред-

стави с изключително красивия „Тракийски танц“.

След концерта се състоя неформална среща в резиденцията на посолството, на която българите в Унгария имаха възможност да проведат разговори с представителите на делегацията, в която бяха и министрите на образованието Николай Милошев и на културата – Владимир Пенев.

Срещата премина много сърдечно и на нея бяха обсъдени в неформален кръг още редица въпроси за двустранните отношения между двете страни, в които българите в Унгария имат своята роля, за състоянието на българските институции в Унгария и за единството на всички българи по света.

търтениет бемутат киллитат. А кйтартасат килнит а болкар шверкетек ат интзмтнтк ктпвтелт елтт мктарттт бешететен ет мктлететсттлт сшлгалт: белетнтетт, хот лвттре Болкарлатан юбилетми постат белетет ботсатанак кт а Макарортсат Болкарот

Egyesülete megalakulásának 100 éves évfordulója alkalmából.

Roszen Plevneliev tájékoztatta a megjelenteket a magyar állami vezetőkkel folytatott megbeszéléseiről. Ezt követően a jelenlévők tehettek fel kérdéseket, akik elsősorban Bulgáriának a budapesti bolgár iskolával kapcsolatos stratégiai politikájáról faggatták őt. A bolgár köztársasági elnök azt is elmondta, hogy annak a híve, hogy a külföldi bolgár missziók tágra nyissák kapukat a határokon túl élő bolgárok előtt, és örül annak, hogy a budapesti bolgár nagykövet éppen ilyen politikát folytat.

A találkozó után a Hagyományok Házában a Filip Kutev Állami Népi Együttes és a Jantra Néptáncegyüttes adott koncertet, utána pedig a

макарортсат болкарот ктпвтелт а болкар нагкттвет резидеттатятан кттетлен хангалатт фотадатон фотлатхаттат а бешетлететст ат атламфттел ат а теленлтвт ктт мктштстрел.

135 години от Освобождението на България

Уважаеми господин председател на Дружеството на българите в Унгария,

Отец Танчо,

Уважаеми господин председател на Републиканското самоуправление, Уважаеми дами и господа, представители на българската общност в Унгария, Драги сънародници,

За мен е чест да ви поздравя с Националния празник на България – деня, от който преди 135 години започва възстановяването на българската държава. Деня, в който се прекланяме пред апостолите на свободата, българските опълченци, руските, румънски, финландски воители. Деня, в който на

тържествената заря пред паметника на Цар Освободител свеждаме глави в минута мълчание в памет на загиналите за българската свобода.

За нас, българите, 3 март е денят, от който започва създаването на третата българска държава. Държавата, която в своята хилядолетна история винаги се е наричала България. Прелиствайки историята на първата, на втората българска държава, на прекъснатата за 5 века българска държавност, ние с гордост казваме, че въпреки превратностите сме пазили народностната ни традиция и сме се възраждали отново. Прелиствайки историята на българските бунтове и въстания, на българските чети, на създаването на българската Екзархия, прекланяйки се пред Апостола на Свободата, пред героите на Априлското въстание, пред опълченците на Шипка ние разказваме своята епопея на „незабравимите“.

Тази епопея разказва дългото пътуване към свободата и независимостта на българите. Разказва за една епоха, изпълнена с геройство и определила съдбата на България. Санстефанският договор, подписан на 3 март 1878 година, е един край и едно начало. Краят на руско-турската война поставя нача-

лото на възраждането на българската държава. С подписването на този международен акт започва процесът на възстановяване на българската държавност, преминал през Съединението на Княжество България с Източна Румелия през 1885 година и завършил с обявяването на независимостта на България през 1908 година.

Често си задаваме въпроса дали

135 éve szabadult fel Bulgária

Tisztelt Elnök Urak I, Tancso Atya, tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves honfitársaim!

Megtiszteltetés számomra, hogy köszönhetem Önöket Bulgária nemzeti ünnepe alkalmából – annak a napnak az alkalmából, amelyen 135 évvel ezelőtt megkezdődött a bolgár állam újjáépítése. Ez az a nap, amelyen meghajolunk a szabadság apostolai, a bolgár önkéntesek, az orosz, a román és a finn katonák előtt. Ez az a nap, amelyen a Felszabadító Cár szobránál tartott ünnepi tűzijáték kezdete előtt fejet hajtunk és egy perc néma hallgatással tisztelgünk a bolgár szabadságharcban elhunytakért.

Számunkra, bolgároknak, március 3. az a nap, amelytől kezdve a harma-

dik bolgár állam létrejön. Az az állam, amelyet 1000 éves történelme során mindig Bulgáriának hívtak. Az első és a második Bolgár Királyság, az 500 éven keresztül megszakított államiság történelmét olvasgatva büszkeséggel mondhatjuk el, hogy a nehézségek közepette is megőriztük népi hagyományainkat és újjászülettünk. Lapozgatva Bulgária történelmét a bolgár lázadásokról és felkelésekről, a bolgár csapatokról, a bolgár Exarchátus létrejöttéről, saját eposzunkat meséljük el a felejthetetlenekről; meghajolva a Szabadság Apostola, az áprilisi felkelés hősei és a sipkai önkéntesek előtt.

Ez az eposz meséli el a bolgárok hosszú utazását a szabadság és a függetlenség felé. Mesél egy korról, mely

hősiességgel telve határozza meg Bulgária sorsát.

Az 1878. március 3-án aláírt San Stefanói békeszerződés egy befejezés és egyben egy kezdet is. Az orosz-török háború vége jelenti, s a bolgár állam újjászületését. Ennek a nemzetközi egyezménynek az aláírásával kezdődik a bolgár államiság újjáépítése – amely során 1885-ben a Bolgár Fejedelemség Kelet-Ruméliával egyesült – és zárul 1908-ban, Bulgária függetlenségének kikiáltásával.

Gyakran feltesszük a kérdést, hogy ez a 135 év vajon elegendő-e egy nemzet életében az 5 évszázados idegen uralom nyomainak eltüntetésére, a bolgár kulturális és állami fejlődés megszakításának, az európai civi-

Мартеници в Сигетсентмиклош

тези 135 години са достатъчни в историята на един народ, да заличат следите на преживяното през петте века инородно и иноверско владение на българските земи, на прекъсването на досега с цивилизационното развитие на Европа, на прекъсването на българското културно и държавно развитие? Колко сме успяли да възстано-

вим достойнството, накърнено от това, което емоционално наричаме „робство“? Колко усърдни са били поколенията на „незабравимите“ национални герои да възродят отново своята държава?

Трети март е поводът да си дадем тази равносметка. И въпреки трудностите, да си отговорим, че България извървя своето трудно пътуване към себе си.

И днес, макар и далеч от България ние празнуваме своя национален празник. Защото българската общност в Унгария, както и държавата ни, е съхранила онова, което ни е опазило като българи – вярата и духа на възрожденците. Защото създаденото от днешните българи в Унгария е всъщност усърдието на поколенията да споделят своята национална епопея, да споделят историята, традицията, фолклора, творчеството, да покажат достойните си постижения.

Поздравявам ви с Трети март – деня на освобождението на България.

Слово по случай 3 март на Бисерка Бенишева, извънреден и пълномощен посланик на Република България в Унгария, произнесено на тържеството по случай националния празник в Българския културен дом.

zációs fejlődés megszakításának felszámolására. Mennyire sikerült újraépítenünk a rabságban megkínzott méltóságunkat? Mennyire gondosak voltak a felejtethetlen nemzeti hősök nemzedékei, hogy újjáélesszék saját országukat!

Мárcius harmadika alkalom arra, hogy elvégezzük magunkban ezt a számadást. Hogy a nehézségek ellenére is elmondhatjuk, hogy Bulgária megtette a maga útját önmaga felé.

És ma, távol Bulgáriától is ünnepeljük a nemzeti ünnepünket. Mert a bolgár közösség Magyarországon – ahogy államunk is – megőrizte mindazt, ami megvédett minket, bolgárokat – a forradalmárok hitét és szellemét. Mert mindaz, amit megteremtettek a magyarországi bolgárok, az a nemze-

dékek gondossága; hogy megosszák saját nemzeti eposzukat, hogy megosszák történelmüket, hagyományukat, folklórjukat, művészetüket és, hogy megmutassák méltó eredményeiket.

Köszöntöm Önöket március harmadika alkalmából – Bulgária felszabadulásának napján

Biszerka Beniseva, a Bolgár Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott magyarországi nagykövetének március 3-i ünnepi beszéde a Bolgár Művelődési Házban megrendezett ünnepségen hangzott el.

Българското самоуправление в Сигетсентмиклош организира празник на мартеницата в Градската библиотека с читалище на 5 март т.г. Милан Киров, председател на самоуправлението, разказа за българския обичай и за инициативата побратимените градове Горна Оряховица и Сигетсентмиклош да подкрепят кандидатурата на Велико Търново за Европейска столица на културата през 2019 г. чрез популяризирането на мартенския обичай. От кметството на Сигетсентмиклош на тържеството присъстваха д-р Фодор Анталне, заместник-кмет, и Ищван Пап, председател на Комисията по образование, информатика и международни връзки. Децата, дошли от детските градини и основните училища на Сигетсентмиклош гледаха късометражен филм за Велико Търното, а български младежи ги научиха да правят мартеници, което достави голяма радост и удоволствие на всички.

Martenica ünnepség Szigetszentmiklóson

2013. március 5-én tartotta meg a Szigetszentmiklósi Bolgár Nemzetiségi Önkormányzat a Városi Könyvtár és Közösségi Házban a Martenica ünnepséget. Киров Милан, az önkormányzat elnöke mesélt a bolgár hagyományról. Szigetszentmiklós óvodáiból és általános iskoláiból érkező gyerekeknek lehetőségük volt megtekinteni egy rövidfilmet Veliko Tirnovóról, valamint megtanulhatták bolgár fiataloktól a martenica készítését is ami nagy izgalommal és örömmel töltötte el őket.

Българска седмица в детската градина

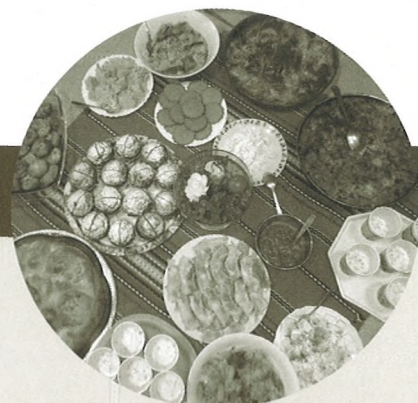
Заедно със събуждането на природата и настъпването на пролетта в детската градина в Будапеща бе поставено началото на запомняща се празнична седмица. С много вълнение и трепет, стъпка по стъпка, децата бяха запознати с българските традиции и национални празници. Всички се включиха в направата на украса, за да стане детската градина уютна и привлекателна. По стара българска традиция малчуганите изработиха кукерски маски и се запознаха с традицията от древни времена, за да се прогони зимата и да доде пролетта, слънцето и усмивките за всички.

Това не е просто една българска седмица в сърцето на Будапеща. Това е нещо повече! Децата имаха изключителното удоволствие да усетят и преживеят прекрасни и незабравими дни, които ги обогатиха с нова информация, интересни срещи и зрънца любопитни детайли от българската традиция. Неслучайно тя се провежда именно тук в българското самоуправление, което ревниво съхранява историята на дедите ни, културното наследство и българския дух. Когато едно дете прави първите си крачки, опознава света, расте и обогатява опита си сред атмосфе-

ра на толерантност и приятелство, усмивки и доброжелателство, то неизменно ще бъде част от своя народ със сърцето и душата си. Аз самата съм въодушевена от грижите, вниманието и търпението, които се отдават на децата и от цялата българска общност, която застава като стожер, бори се, побеждава и милее за запазване на родното и прави всичко необходимо (търсят се най-подходящите програми, създава се най-добрата материална база, изисква се провеждането на най-качествения възпитателно-образователен процес) в името на децата, ЗА НАШИТЕ ДЕЦА.

Даниела Димитрова

Bolgár hét az óvodában

A természet ébredésével a budapesti bolgár óvodában különleges héttel köszöntöttük az érkező tavaszt. A nagy izgalom közepette a gyerekek lépésről lépésre megismerhették a bolgár tradíciókat és nemzeti ünnepeket. Mindenki bekapcsolódott a díszek elkészítésébe, hogy az óvoda szép és hangulatos legyen. A régi bolgár tradíciónak megfelelően a gyerekek kuker maszkokat is készítettek, hogy az őszi szokás szerint elkeressék a telet és megjöjjön a tavasz és a nap..

Ez nem csak egy bolgár hét Budapest szívében. Ez valami több! A gyerekeknek páratlan élmény volt megérezni és átélni azokat a csodálatos és felejthetetlen napokat, amikor során számos új ismerettel, érdekes találkozással és a bolgár kultúra

különleges részleteivel gazdagodtak. Nem véletlen, hogy mindez a bolgár önkormányzatnál történik, amely féltően őrzi őseink történetét és a bolgár kulturális örökségei. Én magam is le vagyok nyűgözve attól a törődéstől, figyelemtől és türelemtől, amit a gyermekeink kapnak a bolgár közösségtől, mely védelmezőként áll, küzd, győz, gondoskodik a hagyományok őrzéséről és mindent megtesz a gyermekeink érdekében, a MI GYERMEKEINKÉRT.

Daniela Dimitrova

Március 1-ején már a korai órákban ügyességi játékok várták a gyerekeket: legnehezebbnek az elrejtett martenica megtalálása bizonyult. Ezután Hadzsikosztova Gabriella színésznő

adta elő meséjét, amelyről a gyerekeknek még a szava is elállt. A nap azonban nem zárult le ennyivel. A délutáni órákban a gyerekek a tanárnők segítségével meséltek a szülőknek a martenicáról és annak üzenetéről. Kicsivel később Baba Marta érkezett meg az óvodába, hogy martenicát adjon minden gyermeknek és szülőnek, így kívánva jó egészséget, a gyerekek pedig verset mondtak és énekeltek. A nap zenével és tánccal folytatódott Gera Gábor (Pravo zenekar) harmonikaművész előadásával. Csatlakoztak hozzá a

На 1 март още от ранните часове за децата бяха подготвени състезателни игри: хвърляне в цел, подреждане на пъзел, а най-интересна и трудна се оказа играта да открият скритата мартеница. Веднага след тези дейности актрисата Габриела Хаджикостова от Малко театро беше подготвила своята „Приказка от преди“, която притаи дъхът им. За малчуганите беше интересна и самата обстановка, затова те не пропуснаха да зададат своите въпроси кое какво е, както и опитаха своите гласови възможности на микрофона, което им донесе голяма радост. Денят обаче не приключи с това! В следобедните часове децата с помощта на своите учителки, обясниха на родители си за мартеничката и посланието, което тя носи. Малко след това Баба Марта беше дочула български гласчета и пристигна в градината, за да раздаде за здраве на всички деца и родители мартенички, а децата от двете групи изпяха песнички и казаха стихотворение. Денят продължи с музика и танци с акордеонистът Габор Гера от оркестър „Право“. Към него се присъединиха и децата от голямата група с музикални инструменти от детската градина, от което последваха много усмивки, смях и радост.

Два дни по-късно на 4 март децата

посетиха Българския културен институт на бул. „Андраси“ 14. Там разгледаха фотоизложбата „Срещи с България 2012 г.“ Интерес проявиха към снимките с народни носии и типични български храни, но най-привлекателна за тях се оказа залата за концети и роялът в нея, който всички нарисоваха в следобедните часове от деня.

На 5 март децата изработваха българския флаг – бяло, зелено, червено – и се запознаха с България и традициите от миналото за посрещане на Първи март чрез кратко видео, което гледаха. Децата бяха впечатлени от видените народните носии, както и от изработването на неща от прежда.

На 6 март родителите имаха възможност да посетят открития ден по плуване в училището на ул. „Байза“ 49-51, където всяка седмица децата ходят да плуват и развиват своето телосложение чрез провежданите упражнения и водни игри.

На 7 март родителите отново присъстваха на открит ден, но този път в детската градина. Целта беше да разберат по какъв начин се преподава български език на техните деца. Децата от средна и голяма група обобщиха своята представа за преждите с изработването на пъстро килимче, а в малката група

изработиха картичка за мама.

Последният ден от българската седмица беше белязан от един красив за всички жени празник – 8 март. Всички деца поздравиха своите майки с песнички. За родителите пък бяха подготвени няколко презентации за България – традиции, облекло и храни. След това, благодарение на сръчните български майки и персонала на детската градина, всички опитаха от вкусните български храни: баница, чушки със сирене, таратор, мусака, баклава, питка, кексчета, лютеница, сирене, халва, локум и др.

Камелия Делионова

nagycsoportos gyerekek is az óvoda hangszereivel, amit sok mosoly, nevetés és öröm követett.

Két nappal később a gyerekek látogatást tettek a Bolgár Kulturális Intézetben. Ott megnézték a *Találkozások Bulgáriával 2012* című fotókiállítást. Érdekeltek őket a népviseletet és tradicionális bolgár ételeket bemutató képek is, de a legvonzóbb számukra a koncertterem volt, amit a délutáni órákban le is rajzoltak.

Március 5-én a gyerekek bolgár zászlót készítettek és videón is megismertkedtek a bolgár hagyományokkal. A gyerekek le volt a nyűgözve a látott népviseletektől, ahogy a fonálból készített dolgoktól is.

Március 6-án a szülőknek lehetőségük volt megtekinteni egy uszodai nyílt

napot az iskolában, ahová a gyerekek hetente járnak, hogy edzésben legyenek a különböző gyakorlatok és vízi játékok által.

Március 7-én a szülők ismét nyílt napon

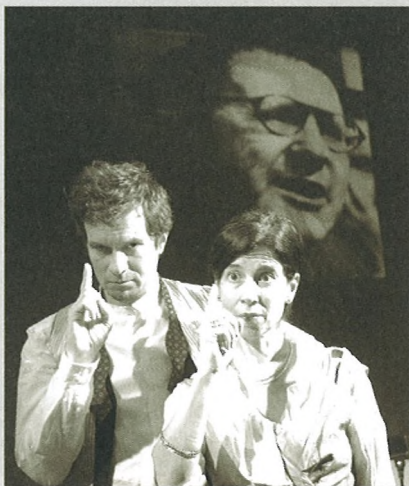
vettek részt, de ezúttal az óvodában, azzal a céllal, hogy megnézzék, hogyan is oktatják a gyermekeiket bolgárul. A közép- és nagycsoportos gyerekek szőnyeget készítettek fonálból, míg a kicsik képeslapot készítettek az anyukájuknak.

A bolgár hét utolsó napja egy minden nő számára szép napnak volt szentelve – Nőnapnak (március 8) Minden gyermek énekkel köszöntötte az édesanyját. Ezután az ügyes bolgár anyukáknak és szervezőknek köszönhetően mindenki kedvére kóstolgathatott a bolgár ételekből.

Köszönet mindenkinek, aki bekapcsolódott a bolgár hétbe, hogy még szebbé tegye a napokat és családi melegséggel töltse meg őket!

Kameliya Delionova

Малко театро на „Байза“

С представлението „Елада Пиньо и времето“ по едноименния роман на Керана Ангелова официално бе открита новата зала на Малко театро на ул. „Байза“ 44 предоставена от БРС. От ден на ден тя се изпълва с пъстро ежедневие: посреща децата от детската градина и ги въвежда в света на театъра, тук се играят предпремиерно и новите постановки на театъра: Бертолд Брехт „Приказки за капитализма“ направи огромно впечатление на публиката. С качеството и актуалността си спектакълът вероятно ще се превърне един от хитовете в програмата на българския театър в Унгария.

Брехт – приказки за капитализма

Новата премиера на Малко театро

Брехт не е лесен автор, не се дава лесно из зрителя. Привидно хладната му и дистанцирана мъдрост неусетно влиза под кожата, присламчва се до сърцето и го взема на прицел. Да, така мисля: най-напред се прицелва в сърцето и чак след това в ума, тъй като поставя човека в центъра на нещата и чрез него показва опакото на света, лошотията, активното зло, борещата се и често пъти обречена на провал доброта, както и навярно способния да вземе надмощие ум. Брехт е като огледало на света, чиято емоция се е изтрила и през избледнялото отражение можем да видим един като че ли поправим свят.

Такива мисли се въртяха из главата ми, когато седях в миниатюрната зала на Малко театро и гледах спектакъла „Брехт – приказки за капитализма“ на български, унгарски и немски език. На сцената, съвсем ненаатрапчиво, стоят пиано, няколко статива за ноти и стол. Наоколо са разхвърляни бели листи, а в ъгъла – елементи от реквизита: цилиндър, боа и бастун. Ма-

гията започва, когато на празната черна стена изведнъж се появява самият Брехт и запява песента на Меки Ножа. В оригиналната анимация песента на прочутия брехтов герой звучи с гласа автора, който ни въвежда в странен, понякога жесток, караш ни да настръхнем, и все пак магически свят, който едновременно ни разкрива задушаващата атмосфера на Берлин от 30-те години и горчивите, пронизващи до смърт, минути на съвременieto. Откритието, че не сме напреднали много оттогава – даже по-скоро напомняме змия, която се опитва да захване собствената си опашка – е съкрушаващо.

Двама участници, мъж и жена в бяло сред черни декори, песни-шансони, стихове, текстове, които разтърсват до дъно света, душата, кожата и мускулите, – чрез нас и пред очите ни се ражда странен и вдъхновяващ спектакъл, по време на който се потапяме все по-надълбоко в немската столица между двете войни, в настроение, което напомня „Змийско яйце“ на Бергман. Малката евтина кабаретна звезда, която напомня едновременно Лола Лола от „Синият ангел“ и конферансието от „Кабаре“ не ни оставя дъх да си поемем, образът ѝ създава настроение хем панаирно,

Малко Teatro: „A megkopott foncsorozású tükör“

Brecht - mesék a kapitalizmusról – a Malko Teatro új bemutatója

Brecht nem egyszerű szerző, nem könnyen adja meg a nézőnek magát. Látszólag távolságtartó, hűvös bölcsessége szinte észrevétlenül kúszik be a bőrünk alá, a szívünk közelébe, hogy célba vegye azt. Igen, úgy gondolom, hogy elsősorban a szívünket és csak másodsorban az elménket célozza meg, hiszen az embert helyezi középpontba, rajta keresztül mutatja be a világ fonákságait, a rosszat, a cselekvő gonoszt, a harcos, sokszor bukásra ítélt jószágot és az olykor még talán győzni is képes okosságot. Brecht olyan, mint a világ tükre, amelyen megkopott a

foncsorozás, és halvány áttűnésein keresztül még láthatunk egy talán javítható világot.

Ezek a gondolatok is megfogalmazódtak bennem, amikor a Malko Teatro Bázis aprócska nézőterén ülve néztem a *Brecht - mesék a kapitalizmusról* című magyar-német-bolgár nyelvű előadást. A színpadon egyszerűen, minden feltűnést nélkülözve állt egy zongora, néhány kottatartó és egy szék. Körben fehér lapok heverték és a sarokban néhány rekvizitum: cylinder, boá és sétapálca hevert. A varázslat akkor kezdődött, amikor az addig üres feketefalra egyszer csak megjelent maga Brecht és elkezdte énekelni a Bicska Maxi-dalt. A szellemes animáció a

szerző saját hangján szólaltatta meg a Brecht híres-hírhedt hőséről szóló songot, mely által vezetve léphettünk be ebbe a különös, hátborzongatóan valódi, olykor kegyetlen, ám mégis mágikus világba, ami egyszerre idézte fel a harmincas évek Berlinének fojtó légkörét és jelenkori létünk csontig hatoló keserű pillanatait. A felfedezés, hogy azóta sem jutottunk túl messzire – sőt inkább olyanok vagyunk, mint egy kígyó, mely folyton saját farkába harap, – nagyon megrendítő.

Két szereplő, egy nő és egy férfi, fehérben, a fekete díszletek között; mindent, a világot, a lelket, a bőrt és az izmokat megmozgató dalokkal-songokkal, versekkel, szövegekkel – általuk és a

Защита на дисертация

хем кабаретно. От песента на Манделай, изпята от пианиста, става ясно – нещо, което, за съжаление, е характерно за всички времена, а именно – че светът на бордеите е единствения реален, искрен и неподправен свят.

Огледалото на Брехт става все по-ясно, а у нас се надига тревожно безпокойство: дали наистина сме в Берлин от трийсетте?

„Нощем често сънувам,
че оставам без прехрана.
Масите, които правя,
не са нужни никому.
Търговците на риба
говорят на китайски.”

Актуален и ужасяващ е отразеният в огледалото образ. И тогава, тъкмо навреме, прозвучава Юкали Танго Хабанера, композиция на Курт Вайл, но не по текст на Брехт, и то на френски. Дали заради езика или заради унасящата до болка мелодия, но за миг успяваме да повярваме, че светът е такъв.

„Юкали!

Тук има само щастие и веселие.

Юкали!

Всички мъки са забравени.

Ти ни водиш в нощта.

Като светлина на маяк,

като пътеводна звезда.

Юкали.

Юкали!”

Режисьорът Ищван Ц. Наги притежава изключителният усет да ни накара да видим и почувстваме брехтовия свят, показаният от него човек често е безпомощен, стъпките и движенията му са колебливи. Изправени сме пред един пресметлив и жесток свят, в който въпреки всичко на моменти все пак проблесва светлината.

Чудесна идея е анимацията, която поставя всичко в нови измерения, а гласът на Тило Вернер е изключителен проводник на брехтовите мисли. Актьорите Габриела Хаджикостова и Атила Шимон ни повеждат за ръка през този суров и навъсен свят, през задухата на кабаретата. Дълго ще помним „Манделай” на Шимон и „Юкали” на Хаджикостова. „Брехт – приказки за капитализма” е един умен и в същото време емоционален спектакъл; той ни разказва за самите нас и, за жалост, финалът не ни носи освобождение.

И накрая – както всеки път – стигаме финал добър.

Щом парици има, зная

- все ще е добър и краят.

И все пак имаме чувството, че светът е променлив, че всичко може да се промени. А спектакълът на Малко театро се превръща в „хляб наш насущний”.

Тюнде Троян

На 27 февруари 2013 год., Ася Събева-Юричкаи защити докторската си дисертация на тема „Българските апокрифни молитви (В светлината на хърватските, сръбските, словенските и унгарски апокрифни молитви)”. Научен ръководител на труда беше проф. д-р Ищван Лукач. След прочитането на много положителните рецензии на проф. д-р Донка Петканова от Софийския университет „Св. Климент Охридски” и на доцент д-р Жилак Мария – завеждащ катедра в ЕЛТЕ, се проведе плодотворна научна дискусия. Председателят на комисията проф. д-р Вилмош Фойт тържествено обяви решението, а именно, че след тайно гласуване с 88 %, се дава оценката „Cum laude” (похвална докторска изпитна квалификация) и се присъжда титлата доктор на филологическите науки (PhD) на Ася Събева-Юричкаи. Между присъстващите имаше представители на Българското и Сръбско самоуправление в Будапеща. Церемонията завърши с малък коктейл, на който проф. д-р Лукач приветства решението и поздрави присъстващите.

Disszertáció védés

szemünk előtt születik meg egy különös és megindító előadás, melynek során egyre mélyebbre és mélyebbre süppedünk bele a két világháború közötti német főváros, Bergman Kígyótojás című filmjét idéző hangulatába. A kabaré olcsó kis sztárja, aki egyszerre juttatja eszünkbe a Kék angyal Lola-Loláját és a Kabaré konferansziáját, nem engedi meg nekünk, hogy fellelegezzünk, alakja egyaránt megidézi a vurstlit és a revüt. Zongorakísérőjének Mandelay-dalából kiderül, ami sajnos, minden időben ki szokott derülni, nevezetesen - hogy kizárólag a kupleráj világa valódi, őszinte és kendőzetlen. C. Nagy István rendezőként nagyszerű érzékkel látta és érezteti a brechti

létet, az általa ábrázolt ember gyakran tanácstalan, tétova lépéseit, mozdulatait. Egy számító és rideg világot mutat be, ahol mindennek ellenére néha mégis felvillan a fény. Remek ötlet az animáció, amely mintegy új dimenzióba helyezi, Tilo Werner hangja pedig sajátos instrumentumként közvetíti a brechti gondolatokat. A színészek: Hadzsikosztova Gabriella és Simon Attila szinte kézen fogva vezetnek minket e kietlen, szigorú tájon, a kabarék idézte fülledtségben. Simon Mandalay-dalára és Hadzsikosztova Youkalijára nagyon sokáig emlékezni fogunk.

Troján Tünde

2013. február. 27-én megvédte doktori disszertációját Juricskayné Szabeva Aszja „Bolgár apokrif imádságok (a horvát, szerb, szlovén és magyar apokrif imádságok fényében)” témában a budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetem hivatalos szlavisztikai díszteremben. Munkája konzulense dr. Lukács István volt. Dr. Voigt Vilmos ünnepélyesen bejelentette a döntést, miszerint a titkos szavazáson kapott 88%-kal „Cum Laude” (dicséretes doktori vizsgaminősítés) és doktori minősítést ítéltetett filológia tudományokból (PhD) Juricskayné Szabeva Aszjának.

Мартеници в Зугло

Мартеницата – българският символ в Европа“ – Идеята е на 1 март във възможно най-много побратимени градове на десетте общини в областта да бъдат окачени български мартеници. Инициативата е на Община Велико Търново във връзка с кандидатурата на целия регион за Европейска столица на културата 2019 г.

По този повод в Зугло във вила „Липтак“ се организира празник на мартеницата, където официално окичиха пратените от Велико Търново мартеници. На тържеството слово произнесе Розгони Золтан заместник кмет на Зугло и Габриела Хаджикостова заместник председател на Българското републиканско самоуправление. На окичването присъстваха Харах Петер общински съветник, Фердинанди Каталин директор на международния офис на Зугло и Моника Тютюнкова председател на Българското самоуправление в Зугло.

Велико Търново – Зугло

Побратимяването на Велико Търново и столичният район Зугло приключи с подписване на споразумение в старата българска столица в началото на месец март. Сближаването на двете селища е от особено значение, от една страна, заради богатото им културно наследство. Велико Търново, средновековната българска столица, която е съхранила и културата на Българското възрождане, и един от центровете на културния живот в Будапеща, Зугло, с богатите музеи и културни средища, са в същото време и люлка на българската общност в Унгария. Българските заселници в Унгария идват от търновските села, а Зугло е едно от средищата на българското градинарство, където и до днес живеят много от старите родове на общността.

Важна е ролята на българската общност в осъществяването на побратимените отношения, ето защо тя бе представена от председателя на

ДБУ Димитър Танев, от председателя на БРС д-р Данчо Мусев, както и от председателя на БС в Зугло Моника Тютюнкова. Кметът на Зугло Ференц Папчак и кметът на Велико Търново Даниел Панов се споразумяха за сътрудничество в различни области на културата.

Господин Панов обсъди подробно възможността да бъде ползван опитът на Унгария при кандидатстването по програми с европейско финансиране в следващия програмен период (2014-2020 г.) по отношение развитието на селските райони. Ще бъде проучен унгарският опит в разработването на проекти за из-

граждане на тържища за земеделска продукция, както и за стимулиране на зеленчукопроизводството.

След подписване на документа двамата кметове и делегацията разгледаха предоставената от Зугло фото изложба, която отразява приноса на зеленчукопроизводителите от Велико Търново и региона за развитието на унгарското земеделие в началото на 20-ти век.

Martenicák Zuglóban

A martenica – bolgár szimbólum Európában

Az elgondolás az volt, hogy március 1-én Veliko Tirnovo megye tíz járásának legtöbb testvérvárosa egységesen fel legyen ékesítve martenicákkal. Az ötlet Veliko Tirnovo városáé az „Európa kulturális fővárosa 2019” cím megszerzéséért.

Ebből az alkalmából a zuglói Lipták Villában rendezték meg a martenica ünnepét, ahol hivatalosan is felhelyezték a Veliko Tirnovo által küldött martenicákat. Az ünnepségen beszédet mondott Rozgonyi Zoltán, Zugló alpolgármestere és Hadzsikosztova Gabriella, a Bolgár Országos Önkormányzat alelnöke.

Veliko Tirnovo és Zugló

Veliko Tirnovo és Zugló testvérvárossá nyilvánítása egy megállapodás aláírásával zárult, amire a régi bolgár fővárosban március végén került sor. A két település közeledése természetes a gazdag kulturális örökségeikből kiindulva. A bolgár telepések a tirnovói falvakból ér-keztek leginkább, Zugló pedig a bolgár kertészet egyik központja, ahol még máig is sokan élnek a régi kertészszakmákból.

Fontos szerepe van a bolgár közösségnek a testvérvárosi kapcsolat kialakításában, melynek aláírásán jelen volt Tanev Dimiter, a Magyarországi Bolgárok Egyesületének elnöke, dr. Muszev Dancso, a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke és

Tyutyunkova Mónika, a Zuglói Bolgár Önkormányzat elnöke is. Zugló polgármestere, Papcsák Ferenc és Veliko Tirnovo polgármestere, Daniel Panov megállapodtak a különböző kulturális területeken való együttműködésről a következő periódusra (2014-2020).

A dokumentum aláírása után a két polgármester és a delegáció megtekintette a Zugló által készített fotókiállítást, amely tükrözi a Veliko Tirnovából és környékéről származó zöldségkertészek jelentőségét a magyar földművelés fejlődésében a 20. században.

Veliko Tirnovo Rádió anyaga alapján

Силвия Кертес

Млада, талантлива, много мила, с извънредно многостранни интереси. Това си помислих след интервюто със Силвия Кертес. Талантливата певица пъ за пръв път пред българска публика на Бабинден и все още си спомням завладяващото ѝ представяне. Силви се чувства добре не само в сферата на музиката, но и в танца, в свободното си време танцува в състав „Янтра”. Българската култура и музика играят решаваща роля в нейния живот. Но затова нека тя да ни разкаже.

Виолет Доци: *Кое е българското в произхода ти? Обичаш ли си да пееш на български?*

Силви Кертес: Майка ми е българ-

ка, баща ми е унгарец, и те винаги се опитват да балансират тези две култури в живота на нашето семейство. За мене е много важно и едновременно прекрасно преживяване да пея на български, и за щастие все по-често имам шанса да го правя.

В.Д.: *Какво си завършила?*

С.К.: Завърших метеорология към Факултета по обществени науки в ЕЛТЕ. Музикалното си образуване получих в Музикалното училище в Обуда „Аелиа Сабина”, тамошните учители и досега имат много важна роля в живота ми.

В.Д.: *Понастоящем с какво се занимаваш?*

С.К.: С логистика – понякога и с метеорология – в една фирма по селско стопанство.

В.Д.: *Интересуват ли те други жанрове извън класическата музика?*

С.К.: За моя тип глас са най-подходящи старинната музика и съвременните творби, но това съвсем не изключва музика от другите епохи в моя репертоар. Обичам граничните сфери на жанра, така че, понякога се обръщам в посока поп музика, или народната музика, която обожавам!

Имам късмет, защото любимата ми творба е винаги тази, която пея.

В.Д.: *Кой беше най-незабравимият концерт за теб? С какво го помниш?*

С.К.: Всеки концерт е незабравим

само че, в различно отношение. Има прочути места, специална публика, вълнуваща програма, известни партньори или специфични поводи...

(Концерт в Музикалната Академия, на площад Вьорьошмарти или в Кметството на град Лион, евентуално концерт в дом за стари хора, или премиера на нови творби, участие на сватба или празнична служба...)

В.Д.: *Ако можеш да върнеш времето назад, има ли нещо, което би направила по друг начин?*

С.К.: Не. Не съжалявам за нищо – и се опитвам така да живея.

В.Д.: *Имаш ли хоби? С какво се занимаваш в свободното ти време?*

С.К.: Свободното ми време посвещавам на състав „Янтра”.

Ако освен това ми остане време ходя на походи, тръгвам, и често пътувам.

В.Д.: *С какво си най-горда?*

С.К.: С това, че след толкова години родителите ми и приятелите ми продължават да посещават моите концерти, и често се изкушават да дойдат и хора, които обикновено странят от този стил. Гордея се с успехите, които постигнах с пеенето и резултатите ми от конкурси, имайки въпредвид, че паралелно с музиката имам работа, която е напълно различна от нея.

Виолет Доци

Kertész Szilvia: Sokoldalú tehetség

Fiatal, tehetséges, hihetetlenül kedves és rendkívül sokoldalú. A Kertész Szilvivel készített riport után ezek a jelzők jutottak eszembe. A tehetséges énekesnő a Bábanapon énekelt először a bolgár közönségnek, káprázatos előadására pedig még valamennyien emlékszünk. Szilvi nemcsak a zenében van otthon, hanem a táncban is, ugyanis szabadidejében a Jantra együttesben is táncol. A bolgár kultúrának és zenének meghatározó szerepe van az életében. De minderről inkább meséljen ő.

Dóczi Violet: *Honnan ered a bolgár származásod? Szeretsz/szoktál bolgárul énekelni?*

Kertész Szilvi: Anyukám bolgár, apukám magyar, és mindig ügyltek a két

kultúra egyensúlyára a család életében. Csodás élmény bolgárul énekelni, ez nagyon fontos nekem, és szerencsére egyre gyakrabban kerítek rá sort.

D.V.: *Mit végeztél?*

K.Sz.: Meteorológus szakon diplomáztam az ELTE TTK-n. Zenei tanulmányaimat az Óbudai Aelia Sabina Zeneiskolában folytattam, ottani tanárait a mai napig nagyon fontos szerepet játszanak az életemben.

D.V.: *Melyik volt a számodra legemlékezetesebb koncert? Mitől volt emlékezetes?*

K.Sz.: Minden koncert más szempontból emlékezetes. Vannak illusztris helyszínek, különleges közönség, izgalmas műsor, nagy nevű fellépő-

társak vagy egyedi alkalmak...

(Fellépés a Zeneakadémián, a Vörösmarty téren vagy a Lyoni Városházán, esetleg koncert egy idősek otthona lakói számára, újdonsült szerzemények bemutatása, közreműködés esküvőkön vagy ünnepi misén...)

D.V.: *Mire vagy a legbüszkébb?*

K.Sz.: Arra, hogy a szüleim és a barátaim sok év után sem unják látogatni a koncertjeimet, és gyakran olyanok is elcsábulnak, akikhez alapvetően nem áll közel ez a stílus. Büszke vagyok az énekléssel elért sikereimre és versenyeredményeimre is, főleg annak fényében, hogy emellett a zenétől teljesen független szakmával foglalkozom.

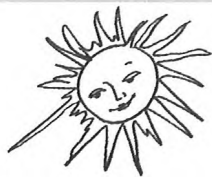
Dóczi Violet

120 години от рождението на Елисавета Багряна

Елисавета Багряна (псевдоним на Елисавета Любомирова Белчева) е българска поетеса, автор на детски книги и преводач. Според изследователите на нейното творчество, чрез стиховете за пръв път в българската литература жената разкрива смело и откровено своята природа. Елисавета Багряна е родена на 29 април 1893 г. в чиновническо семейство в София. Една година живее със семейството си в Търново, където пише първите си стихове (1907-1908). Завършва гимназиалното си образование в София през 1910, след което за една година е учителка в село Афтане (днес Недялско), където получава непосредствени впечатления от живота на българското село и на селската жена. Като студентка по славянска филология в Софийския университет (1911-15) жадно чете българска и чужда поезия и дружи с писателите Г. Райчев, К. Константинов, Д. Дебелянов, Д. Подвързачов, Хр. Ясенов, Й. Йовков. През 1915 са отпечатани за пръв път две нейни стихотворения – „Вечерна песен“ и „Защо“ (списание „Съвременна мисъл“). През 1915-1919 е гимназиална учителка във Враца и Кюстендил. От 1921 година редовно участва в литературния живот. Сътрудничи във „Вестник на жената“, в „Лик“, в списанията „Съвременник“, „Златорог“ и др. Окончателно се утвърждава след издаването на първата си книга „Вечната и святата“ (1927). Изявява се и като детска писателка и преводачка.

Стиховете на Елисавета Багряна са преведени на 30 езика и издадени във Франция, Чехословакия, Югославия, СССР, Румъния, Италия, Швеция, Полша и др. Тя е носителка на златен медал на Международната асоциация на поетите в Рим (1969). Умира на 23 март 1991 г. в град София на 97 години.

ЗА ВАС, ДЕЦА ЛЮБИМИ
 Да бях небе, разгонила бих вече
 за вас, деца, и облаци, и мраз.
 Бих ширнала високо и далече
 заруменялата зора над вас.
 Накарала бих слънцето отгоре
 да ви облива с пролетни лъчи,
 та всяко от вас навън в простора
 сред въздуха затоплен да търчи.
 Да бях земя, за вас бих напостлала
 изпъстрени със цветове лъки,
 бих с медовина всеки плод наляла,
 бих позлатила ручей, реки,
 накупила бих голите рътлини,
 съзвала бих в градини, лесове
 за вас да пеят в утрините сини
 неznайни птици с дивни гласове.
 Да бях море, вълните бих смирила

до най-голямата дълбочина,
 бих впрегнала безкрайната им сила
 в юздите на сребрилата луна —
 да не препускат бурни, белогриви,
 а да полегнат кротки и добри,
 та вие да отплувате щастливи
 към кръгозора в алени зори.

ПЪРВИТЕ УРОЦИ
 Много съм послушна,
 много съм добричка,
 много грижи имам —
 аз съм ученичка!

Първите уроци
 виждат ми се тежки —
 как да ги науча,
 без да правя грешки?

Четенето лесно,
 писането лесно,
 но от тази задача
 иде ми да плача.

О, кога ще стана
 толкова голяма,
 че да зная всичко,
 както знае мама!

СЛАВНИЯТ ХУДОЖНИК
 В ранно утро се пробуди
 месец май — художник чуден,
 към света погледна хитро,
 грабна четки и палитра,
 па започна: шари, шари —
 клони, стръкове, върхари,
 сини, поля, дъбрави...
 Нищо, нищо не забрави —
 и най-тънките тревички,
 и излюпените птички,
 пъпчиците, в мърх обвити,
 и в градините лехите...
 После махна към земята,
 в багри цъфнала богата,
 па засмя се, викна ясно:

— Кой рисува по-прекрасно?
 Срещу тази картина веща
 нека дойде ми насреща!

АПРИЛ

Слънчев сноп от прозореца влиза,
цветен сняг е земята покрил
като с брачна, дантелена риза –
дойде неусетно април.

Бог е мъдър и благ и прощава
всяка пролет на грешния свят.
А пчелите сега опрашават
медоносния ябълков цвят.

Вечер лъха презморският вятър,
който всичките пъпки разви.
Аз обичам безумно и свято –
бог сърцето ми благослови.

Но е моята страст негасима
и безмълвен е жадният зов –
че той няма ни образ, ни име:
аз обичам самата любов.

СТИХИИ

Можеш ли да спреш ти вятъра, дето иде от могилиците,
префучава през боазите, вдига облак над диканите,
грабва стрехите на къщите, на каруците чергилата,
сваля портите, оградите и децата по мегданите —
в родния ми град?

Можеш ли да спреш ти Бистрица, дето иде пролет яростна,
разтрошава ледовете си, на мостовите подпорите
и излиза от коритото и завлича, мътна, пакостна —
къщиците и градинките, и добитъка на хората —
в родния ми град?

Можеш ли да спреш ти виното, щом веднъж е закипяло то
в бъчвите огромни, въздани, с влага лъхаща наситени,
на които с букви кирилски пише „черното“ и „бялото“ —
в избите студени, каменни, завещани от дедите ни —
в родния ми град?

Как ще спреш ти мене — волната, скитницата, непокорната —
родната сестра на вятъра, на водата и на виното,
за която е примамица непостижното, просторното,
дето все сънува пътища — недостигнати, неминати, —
мене как ще спреш?

Аз съм тук зад три врати заключена
и прозорецът ми е с решетка,
а душата волна, волна птица в клетка,
е на слънце и простор научена.

Пролетни са ветровете полтъхнали,
чувам гласове призивно ясни.
Моят плам непламнал ще угасне
в здрача на покоите заглъхнали.

Разтроши ключалките ръждяса! —
Дай ми път през тъмни коридори!
Неведнъж в огрените простори
моите крила са ме понасяли.

И ще бликнат звукове ликуващи
от сърцето трепетно тогава...
— Но зад тези три врати, сподавен,
моя пламнал зов дали дочуваш ти?

ГЕРГЬОВДЕН

Ще накършат момчетата върбови клони,
ще наkitят вратите, иконите,
и обор, и хамбари, и плевня висока,
и кошара — за здраве на стоката.

А мъжете ще колят гергьовски курбани
и щом бият вечерня камбаните,
ще отидат жените със дискоси бели
да споходят пред празник умрелите.
Вечерта ще прекръстят децата заспали,
пред светията свещ ще запалят те
и ще легнат доволни, и сън ще сънуват,
и ще бъде той светло празнуване.

Че в зори свети Георги, ранил преди всички,
преди будните баби и птичките,
своя бял кон ще яхне, през плет и огради
ще прескочи, ще иде в ливадите,
ще се мерне в лозята, в горите ще викне,
ще обходи посевите никнали,
и ще благослови той по божа поръка
изкълнилите пролетни стръкове —
да пораснат, да станат до пояса нива,
да достигнат до жътва небивала...

А момците ще вържат в градините люлки,
да люлеят момите и булките —
и над тях от овошките цвят ще се рони,
ще се слънцето смее през клоните,
ще кълнят надалеко припевки и глуми
и ще светят лицата им румени...

Личните биографии

Разказани от Венета Янкова „Думането“ на градинаря

Бях поканена в дома на Боянка и Тодор Атанасови в Печ. Основната тема на разговора бе градинарската традиция на семейството и на рода. Няха предварителна информация за разказваческите възможности на Тодор – това сподели сам той като част от самопредставянето си, разкриващо самочувствие на сладкодумец, който разказва приказка дори на „вселенския патриарх“ и умее да забавлява слушателите си. Приказката за „Орешковата булка“ беше първата, която спонтанно доведе и до следващите. Тяхното разказване протече при участието на присъстващите и най-вече на съпругата Боянка, която на места се намесва, обяснява или допълва по време на паузите.

Приказките, разказани от Тодор, той помни от дете, от майка си, т. е. те изразяват словесната и ценностната връзка със семейството и с българската традиция. Нужно е да се подчертае, че разказвачът приема приказката най-вече като средство за забавление и развличане, което удовлетворява потребностите на

слушателската общност. При това дистанцията между приказното времепространство и индивидуалния опит е условна: И моята майка ми казваше и сега помня на коя поляна била циганката. И сега там ѝ са костите.... Ще добавя, че „думането“ на градинаря (по Ив. Хаджийски) е изразително, със съхранен характерен търновски говор, с диалектизми и унгарски словоформи на места, с емоционални акценти, смислови паузи и ритмизиращо повторение на „рекъл“.

Интересен пример в разказите на Тодор из градинарското минало разкрива възможностите на „малките форми“, които са потенциални разгърнати наративи и сюжети: сънят на градинаря бил толкова кратък, че когато газдата го будел от сън, цървулите, закачени до спация, все още се люлеели. Струва ми се, този миниатюрен фрагмент е подходящо потвърждение на тезата, че зад всеки житейски факт се крие потенциален наратив, който би могъл да се развие според контекста, ситуацията, комуникативните намерения и възможности на разказвача и потребностите на аудиторията.

Но тези словесни богатства и концентрираният в тях колективен опит са със затихваща употреба, тъй като основното градиво, върху което са положени – българското слово – все по-трудно се разбира от внуци и правнуци. Макар в семейството да общуват на български език и баба Боянка да учи правнучката си на българска детска песничка „Хей, ръчички...“, за техните наследници е характерна естествената езикова асимилация. Поради своята същност традиционният словесен фолклор е извънредно чувствителен към въздействието на чуждоезиковата среда и е застрашен от безвъзвратно изчезване с житейската временност на своите носители. Така словесното наследство може да се предава на следващите поколения само с посредничеството на превода, но тогава то няма да е вече същото. Своеобразна компенсаторна роля в това отношение имат практиките на Българската детска градина и на Българското училище за роден език в Будапеща, както и двуезичните издания „Български вести“ и „Хемус“, които поставят специален акцент върху словесната фолклорна традиция в нейните обработени литературни варианти.

Приказка за орешковата булка
Кат съм бил още малък... (Слушателите се смеят). Имала една майка, ражда момче и когато люляла в люлката му'й пяла: „Нани ми нани Иванчо, като порастеш, майка ще те ужени за орешкова булка“. Той ни гу'й чул, но минали гудини, Иванчу расал-порасал, станал на

толкуз гудини и майка му казала: „Иванчо, като беше малък мумченце кат та люлях с съм ти пяла „ша та ужена за орешковата булка“. Сега си на двайсе гудини, тръгвай по света – търси орешковата булка.“ Рекъл: „Мамо, къде да я търся, кво да я правя?“ „Не знам, рекла майка му, ей ти турбата, сиренето, хляба, тръгвай по света, от град на град, от село на село и питай разпитвай, се някой ш'ти кажи какво'й туй орешкова булка. И де ша я намериш и кво ша я направиш.“ Е, Иванчу, бил добро момче, станал, земал турбата, тоягата, тръгнал.

Отишъл в едно село, питал, у четвърто, пето, у шесто. Вървял той, много градове и села ходил, но никой нищо не знаел за орешкова булка, никой не можел да му каже. Най-подире умалял, тъй много са утчалял, седнал тука на един камък и така фанал си главъта и мислил. По едно време идва един стар дядо с бастуня, с бяла брада. „Добър ден, момче!“ „Добър ден, дядо!“ Седнал до него. „Защо са се отчаял? Каква ти е работата?“ „Абе, дядо, рекъл, на много ора съм разправял, ше кажа и на тебе. Кат съм бил малък майка ми ма'й люляла и ми'й казвала: „Нани, нани Иванчо, кат пурастеш ша те ужемим за орешкова булка.“ Сега съм на 20 години, майка ми ма изпрати да търся орешкова булка. Обикалям, каза, вече гудина времи, питам и разпитвам, и нукуй не знай, нукуй не е чул за тъй орешкова булка. Туй сега съм отчаян и какво ша прая и къде да вървя.“ Той рекъл: „Не са плаши, момче!“ Бръкнал у турбата, извадил три ореха... (Смях). Дал му трите ореха. „Тез орехи няма да ги чупиш докат не намериш кладенец с вуда, ше извадиш една кофа вуда и тогас ше счупиш ореа.“ И казал „довиждани“ и тръгнал на друго място и Иванчо тръгнал да си отива за село. Свършил той, няма, да си отива за село. Тъй, ама Иванчо бил киванчи, дет са казва. (Общ смях!), какво ше стане, вземал и счупил едина орех, излиза едно хубаво момиче....се явява напредя: „Иванчо, дай ми вудичка!“ „Няма!“ И то умира. Няма да счупи втория той, бърза, търси вуда. Тъй ама няма вуда никъде! Са ни намира, ама пак, счупил той второто

орехче. Излязло още по-хубаво момиченце. „Иванчо, вуда!“ „Няма!“ И то умира. А, рекъл, сега третия орех докат не намеря вуда, няма да го чупя! Вървял той, вървял, вървял и наближил вече към неговото родно селоливада ли какво, видя един кладенец. Отива, намества кофата, изважда една кофа вуда, туря я на чакмата, счува третото орехче, излязло най-хубавото момиче. „Иванчо, дай ми вуда!“ „Ей ти вуда!“ Натикнал й главата в кофата, тя са напила и оживяла. Сега Иванчо са радва, намерил орешкова булка.. „Аз ша ти...ей мойто село са вижда наблизо, ша си отида, ша взема гайди, банди, хора, кола, ше дойда ше те зема от тука. Ти са качи на сереня (Към мен. – В. Я.) Нал знайш каквой туй „сереня“? – на кладенеца туй дет държи кубил'цата на вилата горе. – Качи са горе и ма чакай, аз кат отида за 1-2 дена и ша са върна.“ Тя са качва там горе – Тудорка името й, орешкова булка, Тудорка я кръстил, казал „Скачай горе и чакай!“. Иванчо си отишъл и забавил са малко.

Да ама в туй време една циганка отнякъде, млада циганка, минала от там и отишла и я видяла горе: „Ти ко прайш там горе, ма?“ И тя раз-

казала к'ва й работата – тъй тъй, от орех си станала, Иванчо.... ша земи банда, музики, ша дойди, ша земи и ша се оженят. „И, ти, рекла, ни си толкува хубава, биля!“ „А, как да ни съм!“ „Айди нека да са огледами в кладенеца, кой по-хубав от тебе?“ Тъй, хубво момиче, слязло от сереня на кладенеца. „Ама тя хубава, ама ти, вика, си хубава, щот дрехите ти са хубави. Я да сменим дрехите!“ Сменили си дрехите. И кугато са навели да са пугледат, циганката я фанала и – лумбур! – у кладенеца. Паднала, съборила я у кладенеца и са образувала на риба. На една голяма риба станала във кладенеца. И оназ са качила горе на сереня и чака. След един ден идва Иванчу със банди, със хора, кат я пугледнал: „Ей, рекъл, Тудорке, защо си тъквас черна?“ „А, защо, вика, една седмица тука дъжд ма валя, вятър ма вее, студен'й времиту, са сбърснах, кат си утидим, ша са упъна, ша стана хубава.“ Иванчу бил добър мъж, зема я назад, зема я дет седи у колата. „Таз риба, каза, плющи във кладенеца.“ Кат пугледнали сватбарите: „Хей, каква гуляма риба, дай да я фаним – хубава ше'й за сватбата!“ Хукнали, някой слязал ли, как, хванали рибата, извадили я у кофата и

Софийска Света гора: Лозенски манастир

я занесли на сватбата и почнали да праят сватба, зели да чистят, зима-ли там за сватбата. Хе, ама люспите дет ги чистили хор'та, циганката се ги измита и хич не ги изгаряла в огъня, люспите да'н, да не останат люспи от рибата. Да, ама една люспа как са запречила у туй и я изхвърлили на буклука.

Направили сватбата, вече готово, всичките си утишле и от тъз люспа да земи на буклука станала гуляма хубава топола - изкарала. Мине ли Иванчо отдолу, тя са изправа нагоре тъй права, като мине циганката, навежда са и с клоните я шиба по главата. Да, ама циганката видяла каква й работата, викала: „Няма да стане тъй!“ и казала: „Иванчо, земи тъз топола да я одрежиш тука, да я направиш нещо“ „Како да я напрая?“ „Да я направиш един чевър.“ Иванчо одрязал тополата и направил един чевър от нея. Кат направили чеврата имали една кумшийка, една баба Ивана, каква са й казвала. Тя отишла: „Бабо Иванке, дай ми едно чуканче, нали да си подпирам, да си затварям на

пещника вратата.“ Отрязал й едно чуканче от там и й гу дал и бабата си отишла и тя. И Иванчо направил тремата и легнали. Къту легнали да спят Иванчу - цял ден уморен дето да работи туй онуй, бърже заспивал, а циганката седи будна и чевърчето правило: „Цигър-мигър не ми тежи млад Иван, тежи ли черна циганка.“ Чула циганката и се долу спяла на земята, не спи на кревата. Ей, миналу тъй времи пак, тъз баба дет земала чуканчету, са случила с нея, стара баба отива да събира гъби из гурата. Затваря къщата, заключва я, там дето й била къщата и отива за гъби да бере. Кат са връща една вечер и тях - ко да види: къщата изметена, почистена, чорбичката сварена, вътре. Не знай каква й таз работа. Отива на другия ден, пак същото са случило. Имало една комшийка, рекла: „Слушай, комшу, какво чудо има у дома, кой влиза не знам, ама кат тръгна на работа някой влиза, измита къщата, сварява чорба, всичко в ред. Не знам кой е!“ „Тъй ли? - рекъл - Слушай внимателно: на тавана са качи, пробий една дупка със свредела и кат тръгнеш заключи вратата, ама... там на тавана, тури там окоето и гледай ко ша стани през деня. Ко са случва и кой иди.“ Тъй направила, пробива една дупка и турила си там окоето и гледа, заключила, качва са и гледа. По едно време едно чуканче както било тъй турино качик-мачик смъкнало са най-накрая и хоп! - искочила една хубава мома от него и почнала да мете, да чисти. Бабата слязла и почнала да пита, от де, накъдя си и тя тогас разказала на таз баба цялата история и казала, че тя е булката на Иванча. Завели я на Иванчо. „Иванчо, - рекли - ей ти булката!“ цялата работа. Иванчо имал четири коня, земал циганката, завързал с по едно въже ръцете, краката, на едни кон, на другия - краката и на една поляна кат шибнал конете и конете разкъсали на четири парчета циганката.

И мойта майка ми казваше и сега помня на коя поляна била циганката. И сега там й са костите. Туй било орешковата булка значи. Заживял...

Слънчеви панели ще събират енергия за Лозенския манастир „Св. Спас“

Слънчеви панели ще събират енергия за Лозенския манастир "Св. Спас". Към момента светлата обител не е електрифицирана и новата система ще помогне за покриване на нуждите от битово естество, съобщава за БТА обитаващата манастира монахиня Агатия.

Тя добави, че монтажът на панелите ще започне от следващата седмица. Средствата за закупуването им са събрани изцяло от дарения.

Според монахиня Агатия мястото, където е разположен манастирът, е достатъчно благодатно откъм слънчева светлина, така че ще може да се генерира необходимата енергия, дори през зимния период. Една от големите забележителности на Лозенския манастир е именно откриващата се пред него красива панорама. Всяка гледка от високо към Софийското поле и Стара планина носи чувството на духовна извисеност и надмощие и когато

този поглед идва от свято място като Лозенския манастир, зареждането с енергията е ненадминато. Величието му се издига в гънките на Лозенската планина още от Второто българско царство, а местоположението му на най-източна обител от Мала Света гора му отрежда важно историческо място.

Разрушение и възстановяване

Както повечето светилища през 14-ти век, Лозенският манастир също попада под набезите на османските войски и бива разрушен и ограбен. Силната вяра и дух на монасите помагат за неговото възстановяване през 17-ти век, когато се превръща в духовно средище с училище и книжовна калиграфска школа. Историческите събития обаче довеждат до повторното опожаряване и унищожение на сградите на манастира, а това води и до неговото запустяване. За последен път светата обител е възстановявана през 1821 г., когато се изгражда и днешната църква "Свето Възнесение Господне" - еднокорабна, едноабсидна, с продълговат наос.

Трите купола на национално самочувствие

Силен емоционален момент от историята ѝ е изграждането на три купола. Това се случва след като турското правителство разрешава на българите да строят църкви с поизвисени форми. През 1868 г. майстор Цвятко Тодоров преустройва свода и издига три стройни купола като израз на надигащото се тогава национално самочувствие на българите. През борбата за църковна самостоятелност, преминава и борбата за освобождение, затова манастирът се превръща в средище на националноосвободителното движение. В него е отседнал и Апостолът на свободата Васил Левски. Около Освобождението към манастира е било изградено училище с няколко големи стаи и отделно помещение за учителя.

Стенописи

Освен с необичайните си за тогавашната архитектура по наши-

те земи три купола, църквата е интересна и със стенописите си. Самоковският живописец Никола Иванов Образописов и двамата му помощника изографисват църквата и куполите. Стенописите, които са запазени и до днес, привличат поклонници и посетители с ярките си цветове и художествено майсторство. Любопитен факт, свързан с тях е, че никъде другаде в Софийско не са изобразени в един храм толкова много български светци и исторически личности. Наред с евангелските сцени Никола Образописов изрисува и образите на Св. Св. Кирил и Методий, Св. Михаил Воин, епископ Марко, Св. Йоан Рилски, Св. Патриарх Евтимий, Св. Онуфрий Габровски, Св. Константин Софийски и на свързаните с живота на българите Св. Петка и Св. Неделя. Интересен е и образът на Св. Тервел или Тривелий, почитан в Европа като човекът, спрял арабите на Изток. В стенописите се усеща както възрожденски стил, така и влиянието на западноевропейската живопис.

Основан първоначално като мъжки, днес Лозенският манастир се обитава от една монахиня - Агатия. Освен да вдъхва живот на

светата обител, нейното присъствие допринася за съхранението на християнството и светата вяра.

Местоположение: Лозенският манастир се намира в Лозенската планина, в близост до село Долни Лозен (10 км от София). До него може да се стигне пеша от селото за около час ходене или с кола за около 15 минути. Пътят е черен, но в относително добро състояние.

Рубриката се изпълнява с финансовата подкрепата на Столична община Програма Европа 2012 г. и се реализира в подкрепа на кандидатурата на София за Европейска столица на културата - 2019 г.

Лагер в Равда

И тази година ще има Равда!

Тръгване от Будапеща на 15-ти юли 2013 г. и пристигане обратно на 29 юли. Записване за участие – до 30 май в Дружеството на българите в Унгария на телефон 36/1-216 6560 или при Милка Христова – на телефон 36/30-9068451.

В програмата на лагера – както всяка година – е включено обучение по български език, много игри и посещение на български градове (Несебър, Велико Търново и др.)

Az idén is lesz nyári tábor Ravdán!

Indulás: Budapestről, 2013. július 15-én, visszaérkezés: július 29-én
Jelentkezni május 30-ig lehet a Magyarországi Bolgárok Egyesületénél, a 36/1-216 6560-os telefonszámon, vagy Hrisztova Milkánál a 36/30-9068451-es telefonszámon.

A tábor programjában, mint minden évben, az idén is szerepel a bolgár nyelvtanulás, városnézés (Nessebar, Veliko Tarnovo, stb.) és rengeteg játék.

Ajánlja adója 1%-át a Magyarországi Bolgár Ortodox Egyháznak és magyarországi bolgár civil szervezeteknek!

Jantra Néptánc Egyesületnek
adószám: 18704950-1-13 vagy a

Pro Schola Bulgarica Alapítványnak
adószám: 18066184-1-42

A Magyarországi Bolgár
Ortodox Egyház technikai száma: 0372

1%

RONDÓ

tavaszi adásainak időpontjai

A műsorok továbbra is visszanézhetőek a www.mtv.hu/videotaroldalon (a keresőbe beírandó Rondó).

ADÁS - M1 12.29
március 21. ('52)
áprilisi 4. ('26)
április 18. ('52)
május 2. ('26)
május 16. ('52)
május 30. ('26)
június 13. ('52)

ISMÉTLÉS – Duna Tv 06.30
március 22. ('52)
áprilisi 5. ('26)
április 19. ('52)
május 3. ('26)
május 17. ('52)
május 31. ('26)
június 14. ('52)

Редакция:
Андреа Генат,
Моника Тютюнкова,
Светла Кьосева (главен редактор)

Отговорен издател:
Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Министерство на
държавната администрация и правосъдието,
Столичното българско самоуправление и на
Българските самоуправления в II, IV, V, VIII,
IX, XIII, XIV, XV, XVIII, XX, XXI и XXIII
район на Будапеща и във Фелшожолца, Печ,
Сегед, Халастелек, Дунахарасти, Дунакеси,
Кишкунлацаза, Лорев, Мишкোলц, Дебрецен,
Сигетсентмиклош, Ерд и Естергом.

Болгар Орszágос Онкормányзат
(1062 Budapest, Bajza u. 44.) kiadványa

Szerkesztőbizottság:
Kjoszeva Svetla (főszerkesztő),
Genát Andrea,
Tyutyunkova Mónika

Felelős kiadó:
Muszev Dancso

Megjelenik a Közigazgatási és Igazságügyi
Minisztérium, a FBÖ és a II., IV., V., VIII.,
IX., XIII., XIV., XV., XVIII., XX., XXI. és XXIII.
kerületi, valamint a Felsőzsolcai, a Pécsi, a
Szegedi, a Halásztelki, a Dunaharaszti, a Du-
nakeszi, a Kiskunlácházi, a Lórévi, a Miskolci, a
Debreceni, a Szigetszentmiklósi, az Érdi és az
Esztergomi Bolgár Kisebbségi Önkormányzat
támogatásával.
ISSN 14163098
MS Mester Stúdió, iGlobe Nyomda

Magyarországi Bolgárok Egyesülete
Дружество на българите в Унгария
1097 Бр., Vágóhid u. 62. / tel.: 216-6560
Bolgár Орszágос Онкормányзат
Българско републиканско самоуправление
1093 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 216-4210
Fővárosi Bolgár Онкормányзат
Столично българско самоуправление
1093 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 216-4211
Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola
Българско училище за роден език
1062 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 216-4210
Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda
Българска двуезична мащинствена детска градина
1062 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 06 20 250-7339
Bolgár Kulturális, Dokumentációs és Info. Központ
Български културен, документационен и
информационен център
1062 Budapest, Bajza u. 44. / tel.: 216-4211
Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Pravoszlav
Templom / Българска православна църква Св. св.
Кирил и Методий
1097 Budapest, Vágóhid u. 15. / tel.: 06-30-496-4997
Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
Посолство на Република България в Унгария
1062 Budapest, Andrassy út 115.
tel.: 322-0836, 322-0824
Bolgár Kulturális Intézet
Български културен институт
1061 Budapest, Andrassy út 14. / tel.: 269-4246
Carevec Étterem / Ресторант Царевец
1097 Budapest, Vágóhid u. 62. / tel.: 06-20-417-8576
Hotel Rila / хотел Рила
1097 Budapest, Vágóhid u. 62. / tel.: 216-1621

Felvételi tájékoztató

a Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvodába való felvételtől
a 2013/2014-es nevelési évre

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Nknt.) 8. § (1) bekezdése értelmében az óvoda a gyermek három éves korától a tankötelezettség kezdetéig nevelő intézmény.

A Nknt. 49. § (1) bekezdése alapján az óvodai felvétel, átvétel jelentkezés alapján történik.

A Nknt. 8. § (1) bekezdése alapján az óvoda felveheti azt a gyermeket is, aki harmadik életévét a felvételtől számított fél éven belül betölti, feltéve, ha minden három éves és annál idősebb gyermek óvodai felvételi kérelme teljesíthető.

A jelentkezés időpontja: 2013. május 6-tól 2013. május 10-ig

Hétfő-szerda 15.00 és 17.00 között.

Kedd-csütörtök 8.30 és 12.00 között.

A jelentkezés helyszíne:

Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda, 1062 Budapest, Bajza u.44

A beiratkozáskor be kell mutatni:

- a gyermek személyazonosítására alkalmas, a gyermek nevére kiállított személyi azonosítót és lakcímet igazoló hatósági igazolványt (azaz a gyermek lakcímkártyáját),
- a szülő személyi azonosító igazolványát,
- a szülő lakcímet igazoló hatósági igazolványát,
- nem magyar állampolgár kiskorú óvodai beíratásánál a szülőknek igazolnia kell azt is, hogy milyen jogcímen tartózkodik a gyermek Magyarország területén.

Az óvoda vezetője a felvételi, átvételi kérelmek elbírálásáról – írásban – hirdetményben értesíti a szülőket.

A Nknt. 37. § szerint az óvoda döntése ellen a szülő a közléstől számított tizenöt napon belül eljárást megindító kérelmet nyújthat be az óvoda vezetőjénél, amely kérelmet az óvodavezető az ügy összes iratával nyolc napon belül a fenntartóhoz küldi meg. Az ügyben a fenntartó jár el és hoz másodfokú döntést. A szülő a fenntartó döntésének a bírósági felülvizsgálatát kérheti, a közléstől számított harminc napon belül, jogszabálysértésre hivatkozással.

Az óvodai nevelési év kezdete: 2013. szeptember 2. (hétfő).

Budapest 2013. április 06.

MESEVILÁG RAJZPÁLYÁZAT GYEREKEKNEK

A Bolgár Kulturális Fórum egyesület, a budapesti Bolgár Kulturális Intézet és az Újbuda Bolgár Önkormányzata gyermekrajzpályázatot hirdet MESEVILÁG címmel. A gyerekek a bolgár és magyar népmesék hősei, történetei és a mesék világa által inspirált rajzaikkal nevezhetnek be a pályázatra.

Melyik a kedvenc bolgár vagy magyar népmeséd? Rajzold le, ami a legjobban tetszett belőle!

A rajzok elkészítéséhez bármilyen technikát használhatsz, A4-es lapon. A rajzok hátoldalára mindenképpen írd fel a nevedet, életkorodat és e-mail címedet! Leadási határidő: 2013. május 17. A pályázatot három kategóriában hirdetjük: 3-5 év, 6-8 év és 9-11 év. Az eredeti rajzokat a következő címre várjuk, személyesen vagy postai úton: Bolgár Kulturális Intézet, 1061 Budapest, Andrassy út 14. A beérkező munkákat a Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskolában (1062 Budapest, Bajza u. 44.) fogjuk kiállítani a Nemzetközi Gyermeknap alkalmából szervezett gyereknap rendezvény keretében, 2013. június 1-én! A legjobb rajzokat beküldő gyerekek ajándékokat nyernek, amelyek átadására a kiállítás megnyitóján kerül sor!

május • 2013 • май

Ред на великденските богослужения в Българския православен храм „Св. св. Кирил и Методий“

Húsvéti istentiszteleti rend a Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Ortodox Templomban

28 април, неделя, Връбница – Цветница

10.00 – Света Златоустова литургия

április 28., vasárnap, Virágvasárnap

10.00 – Aranyszájú Szent János liturgiája

2 май, четвъртък, Велики четвъртък

10.00 – Света Василиева литургия с общ Велик маслосвет

május 2., csütörtök, Nagycsütörtök

10.00. – Olajszentelés, Szent Vaszil liturgiája

19.00 – Последование на 12 евангелия

19.00 – Az Úr kínszenvedéseinek emlékezete (12 Evangélium)

3 май, петък, Велики петък

19.00 – Опело Христово, изнасяне на Светата плащеница и обикаляне на храма

május 3., péntek, Nagypéntek

19.00 – Krisztus siratása, Sírlepel kihozatala és körmenet

4 май, събота

23.30 – посрещане на Христовото възкресение

május 4., szombat

23.30 – Húsvét, Krisztus feltámadása

5 май, неделя

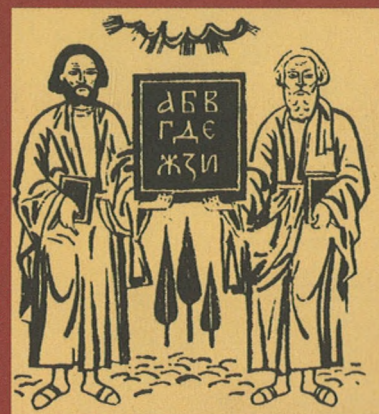
10.00 – Пасха – Възкресение Христово, Света Божествена литургия

május 5., vasárnap

10.00 – Húsvét, Krisztus feltámadása, Szent liturgia

Празникът на Българската култура и на славянската писменост ще се състои на 26 май на хълма Сечени.

A bolgár kultúra és a szláv írásbeliség napja
május 26-án lesz a Széchenyi-hegyen.

E-mail

Българското републиканско самоуправление създаде списък с e-mail адреси, чрез който вече разпратихме информация за някои програми на всички, които са включени в него.

Всеки, който желае да получава известия по e-mail, може да изпрати своя адрес на bolgonk@bul.hu.

Elindult a Bolgár Országos Önkormányzat e-mail levelezőrendszere, amelyen keresztül már több programról tájékoztattuk mindazokat, akik szerepelnek a listánkon.

Kérjük, hogy aki szeretne e-mailben értesítést kapni a rendezvényeinkről, küldje el az e-mail címét a bolgonk@bul.hu címre.

A rendezők a műsorváltozás jogát fenntartják. Az aktuális programról tájékozódjon a www.bolgarok.hu weboldalon.
Organizátorите си запазват правото за промени в програмата. За актуалните събития можете да се информирате на www.bolgarok.hu

Цена: 150 форинта • Ár: 150 Ft